Μιλάμε για την αριστεία των αχρήστων ή και αχρίστων

written by Kopronymous@Delfinous | 15.03.2023

Όλα όσα συνέβηκαν στα χρόνια της εκλαμπρότατης Λουμινόζας, σημαδεύουν τη χειρότερη δημοτική αρχή όλων των εποχών.

Μη μας λένε μερικοί ότι ασχολούμαστε συνέχεια με το Δήμο, το δεκαπενταμελές του, το μικρό Νικολά και τον εντεταλμένο προστάτη των τραπεζοκαθισμάτων. Αυτοί αποτελούν την έκφραση της τοπικής πολιτικής σαπίλας και της επί θύραις κατάρρευσης μια ήδη διαλυμένης κοινωνίας, της οποίας μια μερίδα νομίζει ότι βγάζοντας χρήμα αποτελεί και την… αφάν γκατέ της και στους υπόλοιπους κάνουν χάρη που υπάρχουν.

Μερικοί που αυτοπροσδιορίζονται ως ιππότες της… ανοιχτής παλάμης ή ιππότες της ξεφτίλας ή ιππότες της τουαλέτας απλά θέλουν να ξεχωρίσουν και να παριστάνουν ότι είναι κάποιοι ενώ δεν τους ξέρει ούτε ο θυρωρός (που δεν υπάρχει) της πολυκατοικίας τους, όπως έλεγε ένας παλιός ΠΑΣΟΚος που τον ξεχάσαμε (ήταν πολύ σημαντικός βλέπετε).

Στα καθημερινά μας τώρα.

Τέλος οι πίτες και το τσούρμο στρέφεται σε βραβεύσεις, τελετές, λιτανείες και

ό,τι βρει μπροστά του. Θα δείτε τι έχει να γίνει στον Ακάθιστο Ύμνο που θα μπουκάρουν στις εκκλησιές όλοι οι πιθανοί υποψήφιοι, εκτός από τα κουκουέδια. Χαμός στο ίσιωμα.

Πάει και το Ακταίον. Ο ενοικιαστής ένα χρόνο μετά, διαθέτοντας το μέγιστο του δείκτη νοημοσύνης των συνεργείων του, την κάνει με πλάγια πηδηματάκια. Φαίνεται δεν του έκατσε με το μουσικό βραδυνό νταβαντούρι και δε συμφέρει το μαγαζί. Τα αστροπελέκια του Δήμου, δηλαδή η νομική και η οικονομική υπηρεσία, φαίνεται ότι έκαναν μια σύμβαση αγέρα φρέσκο και ο ενοικιαστής τους έφερε καπάκι. Μπράβο του αυτουνού και τι να πούμε για όσους έχει διαλέξει για συνεργάτες της η Λουμινόζα. Τέλειες επιλογές. Εύγε. Είδαμε προκοπή το κάτι άλλο.

Ο Φοίνικας τέλος. Τα περί γέφυρας και άλλες παπαρίες που θυμήθηκε στο τέλος της θητείας της η Λουμινόζα είναι δικαιολογίες για προνήπια. Η οικία Πετσάλη πάει κι αυτή. Το καμπαναριό της Ανουντσιάτα θα τελειώσει αλλά σε καμιά πενηνταριά χρόνια, μια και καθημερινά δουλεύουν από κανένας ως δύο εργάτες. Θα τελειώσει αν δεν πέσει πιο μπροστά.

Η ιστορία στο Σαντζιάκομο είχε κι αυτή πολύ ενδιαφέρον. Πριν μερικές εβδομάδες οι υπάλληλοι επεσήμαναν το πρόβλημα και αντιμετώπισαν τον εντεταλμένο προστάτη των τραπεζοκαθισμάτων ο οποίος μόνο με απόλυση δεν απείλησε.
Τώρα η Λουμινόζα στέλνει άναυλους τους στεγαζόμενους υπαλλήλους καμιά δεκαρία χιλιόμετρα έξω από την πόλη, αλλά φυσικά ο εντεταλμένος τσιμουδιά και μάλλον συνεχίζει το επιτραπέζιο έργο του.

Περί εργοστασίου σκουπιδιών δεν πιστεύουμε να πιστεύετε ακόμα ότι θα γίνει είτε από τη Λουμινόζα είτε από τη Μελογκράνα. Η εξέλιξη στο ζήτημα αυτό όπως και στο θέμα της
ΔΕΥΑΚ δείχνει την αναμενόμενη πολιτική λύση που επιδιώκει ο Δήμος ως γνήσιος εκφραστής της ελεύθερης οικονομίας (δε λέμε για καπιταλισμό και τέτοια γιατί στο άκουσμα της λέξης μερικοί παθαίνουν ακόμα αμόκ ή αναφυλαξία).

Όλα θέλουν να τα ιδιωτικοποιήσουν (να μην πούμε … ξεπουλήσουν), ακόμα και την πόλη την ίδια, για αυτό συμπεριφέρονται όπως συμπεριφέρονται.

Αυτοί θέλουν να ξεπουλήσουν.
Εμείς θα τους αφήσουμε;